

4. Astea

“Partekatzen dan maitasuna komunitatearen hazia da”

Parrokiako egongela handia bizitzaz beterik egoan: lanean ari ziran eskuez betetako mahaiak, kutxa pilotuak, mantaz betetako apalak, haziak eta garbiketarako objektuak.

Anek, ama eta aitagaz batera, ilusinoz beteten ebazan kutxak. Halako batean, boltsa bat jaso eta galdetu eban:

— Ama, zer da hau?

— Haziak dira. — erantzun eutsan amak. — Zugaitzak barriro hazteko eta orain erretako lurra dagoen lekuan frutua emoteko balioko dabe.

Ane pentsakor geratu zan eta irribarre egin eban:

— Bizitza emoteko, maitasuna be emon behar da. Eta kutxa bakotxean marrazki bat eta gutun bat sartzen badoguz jenteak aurki daian?

Idea su ona lez zabaldu zan, zeinaren bihotzak bizten diran: laster, boluntario guztiek kutxak itxi ebezan arkatzak hartu eta mezuak idazteko. Itxaropen marrazkiak, maitasun berbak.

Ordu batzuk geroago, kamioia beteta egoan. Anek bihotz bat marraztu eban azken kaxan, kargau aurretik. Izan be, partekatzen dan maitasuna komunitatearen hazia da: ernemina, hazi eta bihotzak batzen dauz, gertu, baita milaka kilometrora be.

Alkarrizketarako galdera iradokitzaileak

1. Zergaitik uste dozu gehitu gura izan ebazala marrazkiak eta gutunak kutxetan? Zer aldatzen da kinu horregaz?
2. Zer esan gura dau “partekatzen den maitasuna komunitatearen hazia dela”? Zelan ikusten dogu istorio honetan?
3. Zelan erein daikegu maitasuna gure eguneroko bizitzan, etxean, ikastetxean edo auzoan?
4. Zergaitik maitasuna ez da berbetan bakarrik geratzen, baizik eta ekintza konkretu bihurtzen?
5. Itxaropena behar dauen nonorentzat hazia marraztu beharko bazendu, zer mezu jarriko zeunkio?

Otoitza

Kaixo, Jesus, lagun.
lagundu aste honetako egun guztietan
ekintza onak egitera
aurkitzen ditudan pertsoneri.
Lagundu gaitzagitik barkamena eskatzen
beste batzuei egin diezaiekedala.
nire ekintza onekin besteak iragartzen ari naiz
zu jada nirekin zaudela, nire bihotzean,
nire bitartez oparituz,
Zure poza eta zoriona. Eskerrik asko, Jesus.